

ЧАСОПИС

фізичних працівників

і української чвертьінтелігенції

ВАРШАВА

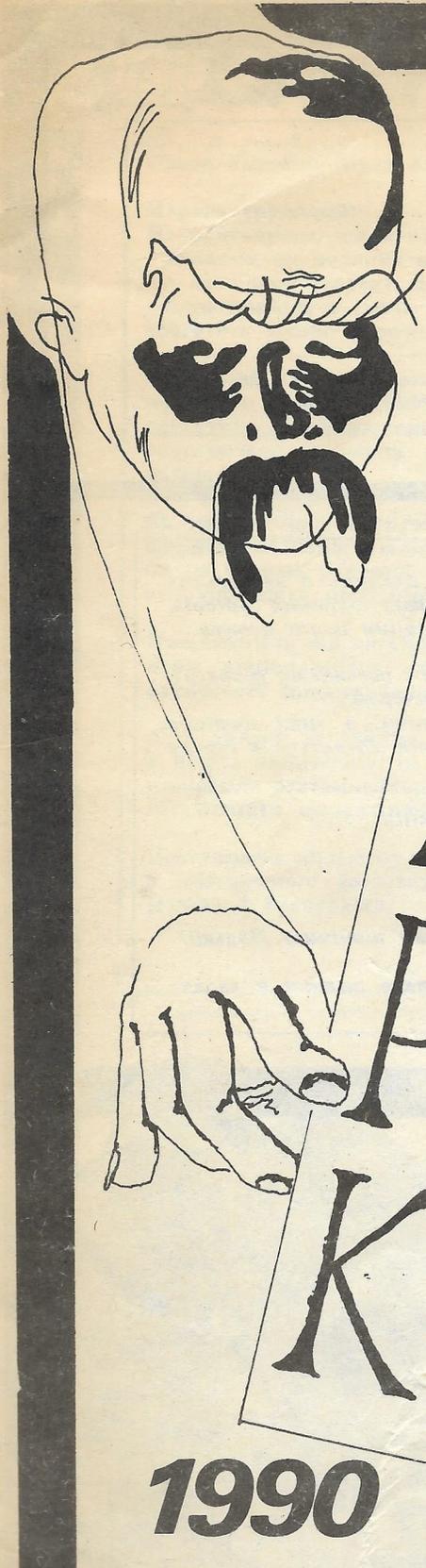
ВІД

РИЖ

КАД. Нр.

5

1990

ЗМІСТ

Сьогодні - слово від головного.....	.....
Історія - Ялта малих народів.....	.....
Праісторія - Гармати грали а ми наступали - з історії феміністичного руху на Україні.....	.....
Документи - аж два в цьому номері.....	.....
Релігіознавство - Щоденники православного баті.....	.....
Огляд - Нацменське незалежне подвір'я.....	.....
Ідеї - як завжди, від чорта їх!.....	.....
Пропагандознавство - Про настінне малярство.....	.....
Музикознавство - но бо як без музики?.....	.....
Ідолологія - Семен Либонь vel Саймон О'Панк.....	.....
Культура! - ну, такий наш коментар до цього номера.....	.....
ітд.	

Редакція не бере відповідальності за накопичення дурниць в авторських текстах, як теж не відповідає за психічну рівновагу окремих авторів, співредакторів, а в основному читачів після прочитання цього номера.

Погляди презентовані в статтях не завжди збігаються з поглядами редакції. Жодні не збігаються в ранніх годинах, деякі - ввечером. Деякі, буває, збігаються на зміну, що три години, а інші кожного дня від год. 13, крім неділь. Велика частина поглядів збігається в середу в нічних годинах.

Права, що залишає за собою в цьому номері редакція:

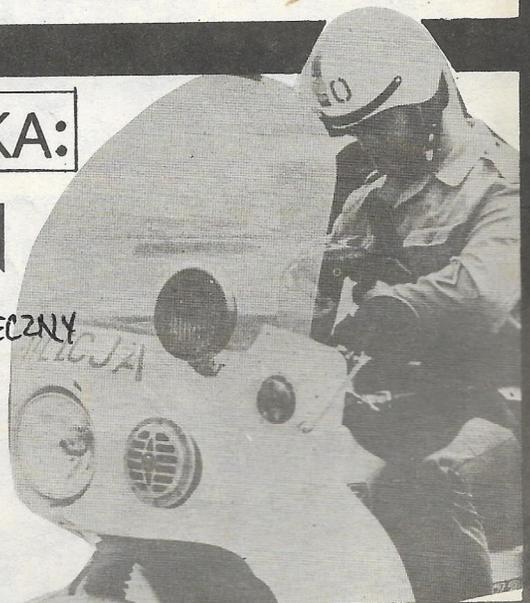
- а) право джунглі
- б) право збереження маси
- в) право від'їзди
- г) право першої ночі
- д) право Здіся (маловідоме право, популярне в селах північної Польщі)

Крім них, традиційно право паплюження мови і право людини в редакційному варіанті.

КОНТАКТНА СКРИНЬКА:

[ТІЛЬКИ ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ]

~~AM~~ WŁODZIMIERZ NAKONIECZNY
UL. KOCHANOWSKIEGO 6/118
01-864 WARSZAWA
POLAND

Слава Україні, Ісусу Христу і Тарасові Шевченку!

Народе трудящий!

Не приховуємо, що в лапах держиш "Відрижки" номер ювілейний. Уважаємо, що видання ювілейного, бо п'ятого номера є свято, і не сумніваємось, що дата його випуску гідно буде віднотована в календарі мартирології українського народу, а імена редакторів довіку не залишать інквізиційних списків і збагатять засоби українського матюкоспілкування.

Ювілейний настрій заволодів редакцією після горезвісного випуску попереднього номера й імовірно триватиме до горезвісного випуску наступного номера, якщо святкуюча за здоровими національними традиціями редакція не стане жертвою святкуючого за менш здоровими національними традиціями укркультурного патріота.

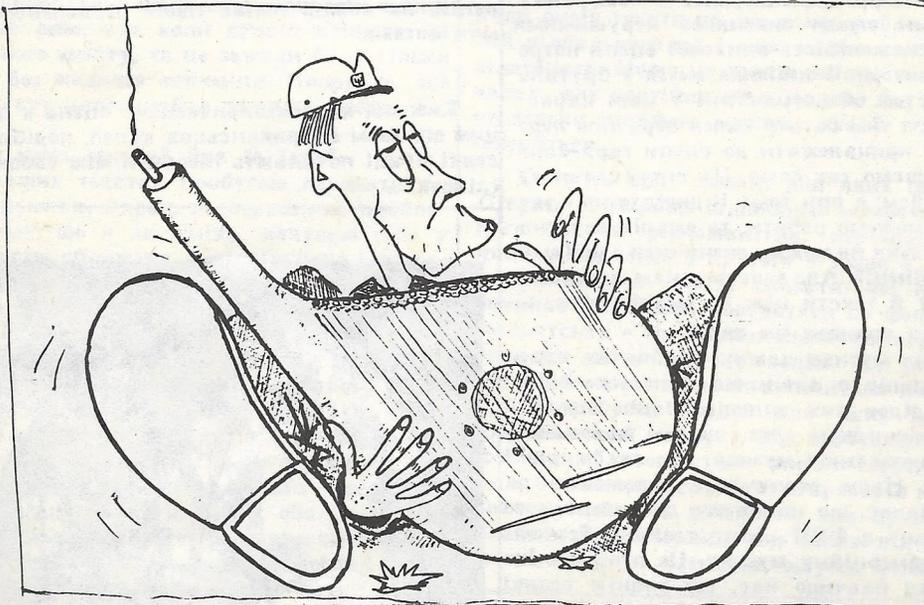
Як це під час святкування буває притуплюється контроль, отже номер № 5 виглядає не менш ювілейно як настрої редакції, не кажучи вже про ціну, яка чи не першою у поведі зростаючих цін є нижчою! (ще один доказ, хто повинен управляти цією державою - редакція).

Незалежність від організованих, політфанатичних і фетишистсько-масохістичних норм національного спілкування надалі залишається нерушимим принципом активності самозакоханої редакції.

А у зв'язку із святом у номері також свято: духовний бенкет для чверть-, а навіть півінтелігентів, словом - всіх українців з вищою освітою. Редакція-бо нескромно ототожнюється з чвертьінтелігенцією, на відміну від тих, які чвертьінтелігенцію ототожнюють лише з редакцією.

Постулюючи збільшену скромність в інтелігентських загонах, не без сатисфакції з імпозантного розвитку українського розуму, підтримуємо ідею Української Духовної Республіки.

Хай живе чвертьінтелігентська Україна!!!
Головний Редактор

БАНДУРІВЕЦЬ

Схвилювані загальним знеціненням ідеологій помпуємо в рідні мозки червогу давку ідей визнаваних здоровішою жменькою здегенерованого назагал буржуазійного суспільства.

За наслідки не хвилюємось, бо наша нація надзвичайно відкрита для всіх прогресивних ідей світу. Отже, інтерв'ю з цікавішою західнонімецькою панк-групою дедикуюмо всім ідейним нігілістам

Передрук з фанзіна "OQRVQ"

Поруч NONOYESNO і 2BAD є ARM останнім часом найцікавішим ансамблем ФРН. Їхня музика це поєднання сил німецького гард-кору й перфектності стилю NOMEANSNO чи VICTIMS FAMILY. Безсумнівно ARM протирас один із шляхів сучасному європейському гард-кору. Це не є знеслаблюючий грюкіт, але щось для людей, які люблять слухати добру й добре зіграну музику. Їхні тексти це неначе ролінсонова поезія, але з точки погляду жінки.(...)

У якому напрямку йде ваша музика? Як ви її назвали?

Маркус: Щоразу важче визначити нам дефініцію нашої музики. Наші корні це звичайно гард-кор/панк, але протягом років така назва зовсім втратила значення. Панк, як музичний і суспільний рух майже цілковито зник. Багато причин цього. Учасники руху, які прямували до реалізування своїх цілей, як незалежні фірми чи клуби, або досягнули те що хотіли, або зрезигнували сфрстровані безнадійною ситуацією. Інша справа, що частина молоді не розвинула своєї свідомості. Скаженість і агресія проти зовнішнього ворога, проти буржуазії та держaparату під кінець 70-х і на початку 80-х рр. перекинулись у саморуйнування. Суспільні умови виявились нерушимами, отже існуюча оскаженілість панкової сцени потребувала іншого виходу. І знайшла вихід у брутальності на концертах або поринанні у морі наркотиків. У зв'язку з тим багато капел втратило переконання у сенс приналежати до сцени гард-кор/панк. Ми відчуваємо так само. Ця ситуація вимусила індивідуалізм, а при тому індивідуальне звучання. Все що можемо робити, то аналізувати нашу музику, оскільки не можна визначити суспільно-політичної дефініції. Але здається нам, що краще слухати музику й тексти ніж їх аналізувати.

Що з музики впливає на вас?

Маркус: Напевно музика наших улюблених капел частинно нас інспірує, але наша музика не є безпосередній наслідок тих впливів. Волію назвати нашу музику наслідком того, що ми навчилися, не тільки пізнаючи іншу музику, але також різні аспекти життя. Наше економічне положення як безробітних означає, що належимо до найнижчого суспільного класу в ФРН. Тому творимо безкомпрмісну й некомерційну музику. Це означає, що наше положення навчило нас, що робити великі гроші завжди значить окрадати інших. І тому воно небажане.

Яка чільна ідея ARM? Чи ви є рок-група, чи щось більше?

Данелл: ARM абсолютно не є рок-група. Не граємо рока й не маємо довгого волосся.

Уве: Що ж, не маємо одної ідеї яку хочемо голосити, але ARM і взагалі музика значить для нас більше як тільки забава. Звичайно, перш за все ми є разом із радості спільного творення музики, доброї музики, може бути - нової, але якщо робиш музику і хочеш її представити, то приймаси велику відповідальність за те що робиш, говориш, яким способом і де концертуєш, у якому контексті бачиш себе в житті. Музика це рід медіум, напевно, ще й до того оригінальний. Думаю, що як що кожен може відбирати музику й реагувати на неї, то вона стає для нас засобом порозуміння між людьми. Це метод для вияву самих себе, висказання спільної думки, або внутрішніх суперчливостей і тим способом музика може стати частиною більших дискусій.

Дуже важливий для нас сексизм, що помітно в наших текстах. Це тема майже зовсім відсутна в чоловічому світі, як і прогресивних кругах, які називають себе вільними і проголошують ресепти на краще майбуття. Навіть на сцені не порушується це питання, особливо в рок-музиці, здомінованій, як кожна ланка цього перделеного життя, мужчинами.

Кажуть, що західнонімецька сцена є під сильним впливом американських капел, подібно навіть деякі німці починають говорити між собою по-англійськи...

▷ арт — ЯК БУДУВАТИ УТОПІЮ

Як будувати утопію?

З поколінням здурманілим від ТВ

З наркоманами?

Як будувати утопію?

Знаю одне

Якщо надалі втікати мемо - нічого не зміниться

Дратує мене те що бачу довкола

А ще більше дратує те

Що всім воно байдуже

Потребуємо ґрунту на який ми б стали

Збудувати світ без страху

Бізнесмени знають

Чому люди беруть наркотики

Чому люди висаджують собі в повітря мозки

Розприскуючи їх на своїх кріслах з-перед телевізорів

Народжені із орди дебілів

Затикаючи обгорнутими пластмасою тістками

Усміхнені губи

Як будувати утопію?

Як думати про утопію

Якщо обдирається нас з кожного кусочка фантазії.

Маркус: Ніколи не чув про німців говорячих з собою по-англійськи. Беручи до уваги однак тутешню ситуацію - було б це чудово цинічно (...)
Стефан: Музичні сцени тут і в США - зовсім відмінні, відмічні-бо є суспільні умови. Бачу очевидну причину факту, що новий гард-кор має сво коріння в США, де музика не тільки уособлює чийсь опозицію щодо політики, але де люди часто примушені жити з неї. Комбінація музичного професіоналізму, інтелектуалізму й революційного становища щодо політики є по-моєму причиною, що повстав добрий американський гард-кор. США - з огляду на екстремальну суспільну ситуацію - здається бути одинокою країною, де воно було можливе. Музика американських капел напевно має великий і добрий вплив на тутешні групи, але відчуття що стоять за ними - неможливо передати. Можеш пробувати цю велику експресію віднести до самого себе, але коли просто копіюєш ті капелі, без свого змісту, то це завжди буде тільки глупа копія, без жодного значення. Попри те, все ж таки воно тут надзвичайно рідкісне явище (...)

Про що є ваші тексти? Яка їх ідея?

Данелл: В наших текстах пробуємо передати те, що в наших думках. Зараз, це переважно проблеми жінок, тому, що я як жінка, почувую себе у цьому суспільстві обмежена, переслідувана і поставлена на програній позиції. Думаю, що це дуже важливе, щоб якраз на сцені співати про ті справи. З одного боку - для жінок, які солідаризуються, вдоволені, що порушують теми, які їх хвилюють, як наприклад хамство на вулиці, від якого терплять кожного дня, з другого - для ідіотів з тої самої сцени, які пропагують гвалт у своїх фанзінах, які втягають усіх, не тільки жінки, у вир свого пого і для тих всім сексистських свинь з їх принижуючими для жінок піснями, обкладинками платівок і всією антижіночою поведінкою. Навіть ті тексти, які здаються на перший погляд дуже особисті, не є тільки асиміляцією особистих досвідів, хочу-бо щоб і люди з ними ототожнювались. Я впевнена, що спосіб у якому нас виховують батьки, школа й держава - калічить нашу свідомість.

Можливість, нехай і мрії про краще суспільство вирізується з наших мозків так скоро, як це тільки можливо. Пробують нас переконати, що ми шалені або принаймні самітні, якщо хочемо щось змінити. Мусимо знати як нас формується, мусимо вийти з цього і боротись, щоб бути собою. Коли пишу тексти на цю тему, роблю це, щоб самій підбадьоритися і маю надію на щось, як солідарність. Може це трохи наївно в сьогоднішніх часах, але постійно маю надію, що є люди яких не тільки цікавить музика, але й те, що до них говориться.

Скажіть про людей, для яких граєте.

Стефан: Найкраще відповісти запереченням. З одного боку - різноманітна, перемішана публіка найбільш бажана, з другого - люди з різною шкалою цінностей. Треба сказати, що коли публіка починає "дим" або поводитьсь по-фашистськи або сексистськи - тоді припиняємо концерт. Уявляємо концерт як динамічну подію. Не робимо чогось задля обличення, коли скінчиться популярність. (...) Потребуємо людей для яких музика не є споживацький продукт, але відчувають її як експресію особливого стилю життя. Неконвенціонального, безкомпромисного, бунтарського стилю життя. Частину власної дійсності, яка проявляється не тільки в нашій музиці, але також в інфраструктурі - концертні агенства, клуби, фірми, фанзіни. (...)

КІНЕЦЬ

Музика

Писати про написи на стінах здається заняттям глупим, але остання хвиля написів оправдовує таку позицію.

Настінні написи - невід'ємна частка вуличної боротьби - стають щораз цікавішими й оригінальними, що силою обставин примушує задуматися над тим явищем. Не знаємо чи всіх, але редакцію так, а більш оригінальні написи є джерелом надхнення редакції, і часто одинокою цікавішою лектурою, приймаючи що редакція, як правдиві українські інтелігенти, обмежується читанням лише рідної літератури.

На згаданій хвилі впливає і український внесок в настінне малярство - в деяких містах повсюдно з'являються українські написи обов'язково проілюстровані певним Нептунським приладдям.

Друкований матеріал зачепили ми з нашого улюбленого нежалежного "Брульйону" - це перше глибоке дослідження настінної лозунгістики. Вважаємо нашим обов'язком відмітити ще один прояв неіпорядкованої суспільної активності. Більш-менші переклади завдячує головному редакторові.

ВСЯ ВЛАДА - УЯВІ!!

Кого можуть цікавити ці кривулі? Кого серйозного вони хвилюватимуть? Щоб осмішити цього роду сумніви вистачає взяти до уваги, що написи на мурах це мабуть одинока приступна кожному форма публічної експресії. Вповні автентична, бо не підлегла цензурі - ні обичаєво, ні політично. Вистачає глинути уважніше, щоб дійти висновку, що це не лише міський фольклор ХХст. чи сигнал субкультурних новизн.

Еволюція настінних написів дозволяє відмітити певні тектонічні зрушення, ще нині невидимі для невправного ока пересування, проте завтра можливо рішачі про майбуття цієї країни, а напевно - його сліт.

Уважне слідування за виявленими на мурах поглядами "покоління 1986" - малюють в основному народженці шестидесятих - можливо дозволить зазирнути у майбутнє, тим більше що сьогоднішні рекрути - значить, люди вдосталь визрілі, щоб працювати й стріляти - народились вже в 1970 р.

ТЕМИ - ЛАНКИ ЖИТТЯ

Настінні написи супроводять нас з дитинства. **РТ+00=ВЛ**. **ВЛ** тобто Велика Любов. Так влаштовується знелюбленого ровесника. Коли нестачає надхнення - пишеш: **ГЕНІУ ДУРАК** і по халепі. На провінції кожен набір у армію залишає олійні сліди: **РЕКРУТИ 67/68 (87/89)**, **ЗАПАС - 89 !!!**, і тп. Ще більшою, хоч не надто, різноманітністю характеризуються написи вболівальників футболу: **ГКС ВІТАЄ! ГТС ХУ!**, **ЛЕГІЯ ПСИ**, **СМЕРТЬ ХАНИСАМ** і тп.

Видно отже чітко, що настінні написи пов'язані з ланками життя, що розбуджують сильні емоції. **Еротика, дозрівання, примусове військо, футбол, політика** і тп.

Чотири перші обличчю, щоб обергетись перед монотонією. Ці написи незмінні.

ТЕХНІКА

Існує зв'язок теми напису (ланка життя, що порушує автора) з технікою виконання. "Шкільні" написи мажуться крейдою, вугіллям, цеглою; "футбольні" - олійною фарбою і широким пензлем; ідентичною технікою користувались організації (ППР, Солідарність) у своїй візуальній пропаганді

в період будівництва структур; *spray* це зброя субкультур і альтернативних творців, хоч не пого рдують вони крейдою або вугіллям.

ГЕОГРАФІЯ

Інші написи прикрашають мури Гданська, інші Забжа, інші Кшеніц чи Кляя. Виконання найпримітивнішої карти, яка зображала б, наприклад, різне за чисельністю їх розташування, вимагало б одначе ретельних і копітих досліджень. Опинімся на кількох констатаціях.

Найбільш обмазані великі міста. На провінції написів практично нема (якщо є то "шкільні" і пов'язані з набором до армії). Бракує тут навіть "футбольних" написів, які домінують на Гірним Шлеську. З черги шлеські вулиці є вільні від альтернативних "муралів", які прикрашають вулиці Вроцлава, Кракова, Грімста, Варшави і повсюдно вже на мурах міст середньої величини. Альтернативна хвиля розливається повсюди.

Користаючись правами фелістону, можна також сказати, що оскільки після 1944 р. новизни прибували до нас із сходу, то після 1986р, а тим паче після 1980 р. - з заходу. Засвідчує про те особливо велика, останньо, кількість написів в західних мовах, в основному на англійській, напр.: **FIRE!**; **AND JUSTICE FOR ALL!**; **WASP!**; **PSYCHO DEBILLER!**; **BATALION OF SAINTS!**; **BAD MAD & TOTALLY RAD!**; **LET'S SKATE OR GO HOME!**; **SKI AND DISORDELLY!**; **WE ARE IN WAR-SHOW!** і тп.

ОРИГІНАЛЬНІСТЬ

Найчастіше зустріти можна написи, які стали копіями: **СОЛІДАРНІСТЬ ЖИВЕ**, **PUNKS NOT DEAD** і тп. Найбільше вдовольнення приносять однак глядачам неповторні, оригінальні лозунги, як наприклад фелістон обмежений до закликів: **07 МІЙ КАНДИДАТ В ДЕПУТАТИ**.

СМЕРТЬ САМОБУЦЦЯМ!

ВІД ПРЯМОСТІ ДО МЕТАФОРИ

Ще інший рід диференційності, який може нас зацікавити, це ступінь метафоризації написів. Найчастіші є банальні, однозначні підписи, твердження і кличні форми: **СОВІТИ ДО ДОМУ!** **СМЕРТЬ О.К.**; **КОХАЮ К.**; **КПН**; **КАНІКУЛА!**; **ППС-РД**; **МІСТО НАС НИЩИТЬ**; **EXPLOITED**; **ДУМАЙТЕ ЛЮДИ ЦЕ НЕ БОЛИТЬ!**; **SPRAY WAR**; **ANTISOM**; **SKINS IS ДУПА**; **ТВОРИ СВОЄ ЖИТТЯ**; **СТОП**; **ТУТ КУПИШ ТУАЛЕТНИЙ ПАПІР!** **Я Є ВДОМА**. Дедалі цікавіші, і через те рідкіші написи що у формальній верстві наслідують структуру якогось з жанрів "визнаного мистецтва" (напр. вірша): **КРАЩЕ СТАТЕВО ЗНОСИТИСЬ З ІЖАКОМ, ЯК ДВА РОКИ БУТИ ВОЯКОМ**; **КРАЩЕ ХУЙОМ МІСИТИ ТІСТО НИЖ З ОФІЦЕРОМ ВИЙТИ У МІСТО** ітп. Ще ближчі до метафоричного полюса є скорочення думки і еліпси типу: **ПЕРДОЛЬ ВІЙСЬКО** чи **ХОЧЕМО ВІЙНИ** а також "іроніки": **РАКОВСЬКИЙ-БОСЬКИЙ**, **ЯРУЗЕЛЬСЬКИЙ-АНГЕЛЬСЬКИЙ**; **ШИНКА НА СХІД**, **БОРГИ З ЗАХОДУ ТУТ СМІТТЯ**; **FOR SALE**; **ТІЛЬКИ СВИНІ МАЖУТЬ СТІНИ**.

Найцікавіші написи досягають влучності поетичної формули, яка конденсує в собі - наприклад - емоціональний стосунок частини наймолодших еліт до ПНР-івського заплутання: **СТРІЛЯЙ АБО ЕМІГРУЙ**. До речі - цей лозунг як досі зробив найбільшу кар'єру серед "муралів" розповсюджуваних не інституціями. Використано його в анкеті (*Promienisłci*), застосовано як заголовок статті (*brulion, Kontakt*) врешті горлали його учасники й організатори т.зв. "краківських подій" в лютому ц.р., щоб завдяки тому зустрітись з багатьма коментарями: повноми засуджень в офіціальній пресі (*Dziennik Polski, Gazeta Krakowska*) та амбівалентними в підпільній пресі (*Tygodnik Mazowsze, PWA, Czas Solidarności*).

Протягом кількох останніх років появились також написи, автори яких досягають такий рівень ускладнення значень, що без перебільшення можна говорити про вуличну поезію: **НЕМОВ КНУТЬ**

ЧАС

Найбільше місця слід присвятити змінності написів протягом часу, тому що можливо висновки виведені з такого аналізу, будуть найцікавіші. Є періоди, коли число написів на мурах збільшується (1944-49, 1980-81, 1986-?), бували теж такі, коли боротьба з устроєм сходила до публічних туалетів.

ЗхТАК (1944-49)

Пригляньмося мурам останнього пісторіччя. Не знаю, чи лозунг **ТІЛЬКИ СВИНІ СИДЯТЬ В КІНІ** був мальований, чи тільки повторяли його тих небагатьох, що під час окупації не ходили в кіно. Певне є одна те, що ЗхТАК гнобило наших батьків з кожної дослівно стіни. Донині прикрашають мури наших міст також інші цвітки: **ДО СХОВИЩА**, **ТУПІТЬ САБОТАЖИСТІВ** ітп.

ЗОМО- БЮЧЕ СЕРЦЕ ПАРТІЇ (1980-81)

Наступний період, в якому написи на мурах появились масово, був період Карнавалу. Подібно як в рр. 1944-49 мали ми справу з широким пензлем і олійною фарбою, що більше - мальованням трудилися - так як в 1947, так і в 1981 рр. - організовані і центрально керовані групи, а написи появлялись хвилями і були частиною ширшої кампанії. Настінні написи, найпростіша форма візуальної пропаганди, заступували Солідарності, як раніше ППРові - плакат (брак машин і паперу), радіо, ТБ.

Найміцніше дістало тоді озброне плече партії: **ЗОМО - БЮЧЕ СЕРЦЕ ПОРП**; **ЗОМО - ВОН ЗА УРАЛ**; **ЗОМО - ХТО ВАС КОРМИТЬ?? ДАРМОЇДИ З ЗОМО - ДО ШАХТ**; **ЗОМО ГЕТЬ ВІД СТУДЕНТІВ**; **ЗОМО--ГЕСТАПО**, не менше її пропагандивний рупор - Радіокомітет: **ГЕТЬ З БРЕХЛИВІСТЮ ПОРПУ В ТБ**; **RTV - БРЕШЕ ЯК БРЕХАВ**; **ТБ НЕ Є ВЛАСНІСТЬ ПОРП-у**. Написи з героїчних періодів ППРу і Солідарності сприймається інструментально, вони є "замість", домінують поетика прямоті, метафора - як у випадку заголовка - трапляється рідкісно, ще рідкісний жарт: **СТУДЕНТИ НЕ БИЙТЕ ЗОМО**.

ГАЗОМ ДО СОЦІАЛІЗМУ (1982-85)

У воєнному стані мальованки Солідарності втрачають розмах, стають меншими, викривають поспіх авторів, переважають радше символи і піктограми ніж написи. Диспозиційний центр найімовірніше розбито. Появляється конкуренція. Надалі переважає олійна фарба, хоч поволі більшає спреїв. Після першого пафосного періоду - **СОЛІДАРНІСТЬ ЖИВЕ**; **СОЛІДАРНІСТЬ БОРЕТЬСЯ**, - після періоду фальшивих аналогій - **Д** - появляються написи зовсім відмінні, писані крейдою, метафоризовані, іронічні й автоіронічні: **АВГАНІСТАН БОРЕТЬСЯ**; **ХАЙ ЖИВЕ РОЗГНУЗДАНА МОЛОДЬ**; чи (в період бурхливих демонстрацій): **ГАЗОМ ДО СОЦІАЛІЗМУ**

Ісузі (1986-?)

Повна іронія на мурах засвідчує що до голосу приходить нове покоління. Поволі починається нова епоха. Дата 1986 р. є найбільш дискусійна, але рік в ту чи в цю сторону не має значення. Починається епоха альтернативних написів. Помітну зміну можна завважити на всіх власне вищеразглянутих рівнях.

БРИКАТИ?
О, ТАК!

Ч. АЛЬТЕРНАТИВИ

ТЕХНІКА. Появляється західний спрей, завдяки якому мури стають набагато більше кольорові, починаються рахувати естетичні якості напису, що більше, поруч з гаслами появляються часто смішні малюнки. "таги" ("підписи" спреєм), шаблони etc., яких частину можна без ніякого перебільшення найменувати мистецтвом.

ТВОРЕЦЬ. Оскільки раніше переважали написи "партійні", то сьогодні мури малює одиниця, що хоче вижити свою оригінальність. Поволі стаємо жертвами плюралізму.

КІЛЬКІСТЬ. Спостерігаючи пині на мури більших міст складається враження, що до половини альтернативних формацій лвище те було по суті вбоге.

КОХУЙМОСЯ

ТЕМА. Виключаючи із меж наших зацікавлень еротику, визрівання, військо і футбол, виявляється, що з ділянок життя які пробуджують емоції залишилась практично тільки політика. Ця тема виразно домінувала в рр. 1944-84. Сьогодні надалі залишається в епіцентрі уваги: ПЕКІН-ВАРШАВА СПІЛЬНА СПРАВА; ПОРП БОРЕТЬСЯ; ХОЧЕМО ДРУГОЇ АЛБАНІЇ; ШОБ ПОЛЬЩА В СИЛУ РОСЛА, ТРЕБА ВОЖДЯ А НЕ ОСЛА; але стала вона вже тільки одною з багатьох тем. Спосеред нових ділянок, слід згадати екологію: ВОЛЮ Б'ЄШАДАМ; ЖАРНОБИЛЬ ітп. Появились гасла пов'язані з емоціями довкола устави про абортність: ВБИВЦІ ЖІНОК (напис на костелі); ГЕТЬ З ІНКВІЗИЦІЄЮ; ПИЗДИ ДО БОЮ! Збільшилась кількість пацифістичних написів (пацифістичні символи появлялись раніше), FUCK ARMY; АРМІЇ ДО РЕЗЕРВУ Показуються ідеї що примандрували до нас із заходу: GANJA LEGALIZATION; SEX DRUGS & ROCK'N'ROLL і тому подібні.

Рішуче збільшилось число написів й малюнків пов'язаних з субкультурами панк, скін ітп. BEER O.K.; ПИР ПОР; SK8; СКИНИ КВЕТОМ НАРОДА; LUKSON & MIKSOLON; SKATE DESTROY; OLS FRONT OII!; WHITE POWER ☺; RAP IS BEST FUCK THE REST! (мури засвідчують теж про війни між тими субкультурами. ЧИ ВБИВ ТИ ВЖЕ СКИНА?

Безумовно новизною є антиклерикальні написи: КСЬОНДЗ ЗЛОДІЙ! ГЕТЬ З КЛЕРОМ.

Паралельно появляються написи й малюнки засвідчуючі про зовсім протилежні емоції

1С҃С
СПАСЕ

Окрему категорію альтернативних написів становлять написи зовсім "відривні", "помаранчеві", напр: КОХАЮ ВАС; КОІЯЧА КУПА; БІЦИКЛІ АВОР҃YGENOS; АТТАКОФ; БЕРБА; ФЕТИШІ... ЧУЮ...КАРНІШИ; ЗЕМЛЯ Є ПЛАСКА. КОПЕРНИК БРЕШЕ! ВЧИСЯ ЛІТАТИ; СОВІТИ ДО ЗБРОЇ! МУХ ГЕМ; НЕОПОГАНСТВО. НЕ ГОРБИСЯ; КОБИЛУ ПОЗНАЙОМЛЮ - КОНИК, ХАЙ ЖИВЕ ПАРТІЯ! НА МОСКВУ!; THE NATURAT. ітп.

Заголовкові того підрозділу слід присвятити дедалі більше уваги. Люди виховані в стандартах "культури високої" найчастіше неспроможні зрозуміти, що в рок-музиці можуть творитися автентичні вартості (що більше, вони не в силі відрізнити вартісніші твори від музичної конфекції). Спілкування з рок-творчістю вимагає переломання певного естетичного бар'єру. Подібно є з альтернативою. Звідси стільки шораз смілівіше висказуваного обурення (дивись газети Солідарності) такими напр написами як цей в заголовку чи "анархізмом" (трактованим як наруга, а не світопоглядова опція не менш утопічна від соціалізму - адже акцентованого в незалежному втіленню.

Ті що сьогодні пишуть дурниці на цю тему, кільканадцять, кількадесять років тому сами бентежили своїх старших...

Висновки з цього матеріалу залишаю зробити читачам. Я впевнений в одному. Ми очевидні якісної зміни ментальності, а може й народження нової формації.

Триває епоха особистості і суперечливостей. Водночас до голосу приходять і пацифізм і екстремізм. Виявлену на мурах нову ментальність супроводять антиклерикальні настрої. Поряд визволеної уяви і оптимізму нових рухів маніфестується песимізм, чи навіть катастрофізм. У місце солі залишаю констатації з гданських мурів, які становлять коментар до національного порозуміння:

ТУТ НЕ
БУДЕ РЕВОЛЮЦІЇ!
ГЕТЬ ЗІ ВСІМИ!

ДОК

Пророчий інстинкт підказав редакції передбачити повторення історії (Усі ми помаранчеві, "В" №4) - приблизно в роковини закінчення Карнавалу варшавські вулиці прикрасили плакати з закликком "Major Lech". Таким способом повернувся на політичний кин батько Помаранчевої Альтернативи Майор, який розпочав президентську кампанію. Як шеф фортеці Бресляу підняв він боротьбу за президентське крісло з генералом і капралем.

Цей, здавалось би байдужий нацменському світку момент тільки по-зірно непричетний до своєрідної нацменської проблематики.

Великими кроками наближаються-бо вільні вибори до парламенту і майже певне є що рідне нацменство прокинеться як завжди по факті стверджу-

"Я тех Бронет."

ючи з жахом перемішаним з сумом і дівочою наївністю, що ось знов опинилося поза головною течією вирішальних подій, що відригнеться (редакції) новою хвилею національної жалоби з'єднаною з ворожістю до всіх і вся винних нашої національній трагедії.

Випереджуючи неконтрольований розвиток подій, скріплені нашими пророчими успіхами, підносимо ларум на посполиту нацменську передвиборчу готовність!

Загальновідомими і самотніми, які можуть дати як-такое почуття використання всіх виборчих можливостей, є дві аксіоми:

- 1) виставити кандидата самотужки, тобто нацменською виборчою організацією
- 2) підключитися до значимої польської політичної організації.

СЕРЕД ТЕКСТІВ

е. стріха

(Більше у наступному №)

Розгляньмо імовірний хід подій у випадку першої: по триваючих від попередніх виборів пристрасних дискусіях нацменська громада досягає визначного успіху - за два тижні до виборів удається їй створити зв'язку виборчого комітету, і більш ніж імовірно, що протягом найближчого тижня виставить кандидата, який досі скромно відмовляє оправдовуючись родиною, працею, браком компетенцій ітп. Відсутність фінансових засобів на проведення кампанії спонукне громаду зрезигнувати з неї й покластися на інтуїцію земляків. Отже приймаємо, що за тиждень до виборів про кандидатуру нацменського діяча знатиме виборчий комітет, жінка й діти кандидата та кілька осіб, які не приспали проповіді у місцевій церкві. У гуртку ОУП (бувше УСКТ) проведуться дві виборчі зустрічі на які прийде комплектно родина кандидата, не працюючий елемент виборчого комітету, священник, троє вірних та прохожий, що випадково заплентався у цей район. Кандидат в трьох словах запрозентує виборчу програму, виходячи з принципу, що найкраще йому відповідати на запитання. Питань не буде, отже зустріч закінчиться по 20 хвилинах і після відспівання "Рече та стогне..." учасники з полегшенням розійдуться по домах.

25 років. Апетит колосальний.
Ставка — 225. Дилкур'єр..."

Після виборів кандидат дізнається, що отримав 0,5% голосів, що вважати-ме непоганим результатом, а при нагоді знає, що в сусідньому селі

"... А
SK
сфабрикована

МОЯ
ГОЛОВА!

Тисні тисні

років,
культуру,
нараді
вона
зберета

позбавлена національної інтуїції нацменська громада влаштувала зорганізовану поїздку в другий куток

Польщі з метою віддати свій голос на ближче не відомого, але з ріднозвучним прізвиськом фацета. Півтора місяця після виборів ОУПівський тижневик *Hard Core* ово надрукує виборчу програму кандидата і заклик до всіх нацменів віддати свій голос.

Я одрубую голову цю,
кладу на золотий піднос,
підношу до

ІДЕЇ ВСЕСВІТНЬОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
і говорю з паризьким проносом:

— КОХАНА!

НА! ..."

ДОК

Найближчий пленум ствердить, що зробив все що можна було в таких умовах зробити і не залишається нічого, як готуватись до наступних виборів, через чотири роки.

Провал на виборах спонукає нацменство до нової хвилі терзань і загальнонацменського страждання, що проявлятиметься активнішим, процентно окропленим товариським спілкуванням, пов'язаним з сумуванням і декламацією смаковитіших кусків з творчості національного героя №1.

Щодо другої аксіоми, то в передбачуваному ході подій неабияке значення має психологічний аспект. Отже випереджуючи виборчу декларацію правиці, нацменська громада остенційно відкидає евентуальну коаліцію з правими, що є тільки пропагандивним актом, оскільки відомо, що на топі зацікавлень правиці українці почесно управляють останнім місцем після жидів, гомосексуалістів, злодіїв, повій і комуністів.

Аналогічну, дедалі поміркованішу декларацію слід нацменам проголосити щодо лівиці, як скомпрометованої останнім півсторіччям. Ця поміркованість є тактичною, оскільки можна передбачати, що лівиця Пцімської виборчої округи, щоб не віддавати правим парламентського крісла без боротьби, запропонує місце кандидатури нацменів за умовою, що він немова і вміє перехреститися.

Правдоподібність однак вповні задовільного для нацменства результату, при додержанні як першої так і другої аксіоми є подібні і по суті гарантують нацменам стільки, що народ охрестив терміном *гіпно*, але у випадку другої принаймні буде на кого скинути. Оба однак варіанти зумовлятимуть спадок національної психічної кондиції, вагомий зріст комплексу неповноцінності і загальнонацменську жалібну масохізацію.

Що ж тоді робити? - запитає доглибно перейнятий безвихідним положенням нацменства нацмен-патіот.

Отже недарма пророче крило редакції відмітило заповідь повернення на політичну арену Помаранчевої Альтернативи. Від початку діяльності ПА впливає на зміну суспільної ментальності - не бачимо перешкод,

щоб не скористались тим і нацмени, яким суспільна ментальність чи не найбільш доскіплює. Факт, що ПА не є значимою політичною силою не має значення, оскільки нацменство не є жодним значимим елементом суспільства і займає маргінальні позиції в суспільно-політичному житті країни. Зброєю якою користується ПА є вуличний маскарад, що уможливило нацменству приховання скомпрометованого пропагандою обличчя за довільно прийняту маску. Іронія і глумливість ПА це вимірні засоби для розв'язання найзапекліших поражунків хвилюючих нацменство, що може бути надійнішим способом привернення громадської уваги ніж безконечні потоки жалів і сліз проливаних на сторінки польських "харитативних" часописів.

Чому б нам, нацмени, не використати неповторну okazію?

Не бачимо кращого способу для наголошення нашої присутності й висловлення наших потреб.

Випереджуючи активність помаранчевих самі творить свої структури - організуйтеся в локальних і крайових клітинах Української Помаранчевої Альтернативи!

Під прапором нової організації-руху масово виступайте на вулицях польських міст, містечок і сіл!

Що втрачати нацменам? - відповідаємо: ніщо! Більше скомпрометуватися ніж досі компрометуємось - вже неможливо. Якщо вже навіть, то більше компрометації тендітний нацменський хребет не перенесе.

Дійте на два фронти - організуйтеся самі й підключайтеся в діяльність помаранчевих формацій на терені цілого краю!

Близька нацменському серцю аббревіатура забезпечить всім люкус причетності до національної традиції! Спільно докажмо нашу політичну визрілість!

Народе - гайда на вибори під помаранчевим прапором!

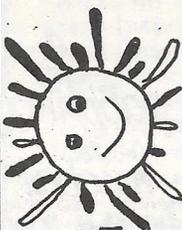
УПА - на політичний кин!

Запоруки на успіх - жодної, проте як програвати, то з гонором і хоч раз в історії - радісно!!!

Виборчий Комітет
Української Помаранчевої Альтернативи

УПА

"ГЛОЙТЕСЯ
райдугам, в дах!..."

... і радісна війна буде проти старого світу, коли в лавах червоного війська будуть отакі співці, як ми. Проти буржуазних газів ми випустимо аксесуари старої української поезії: Оці-Ноці, КОЦІ-РОЦІ. Газу не витримають - розвіються! Тоді ми подамо радісний знак з радіостанції: ALLO! ALLO! ALLO!!!" **е.с.р.о.х.а**

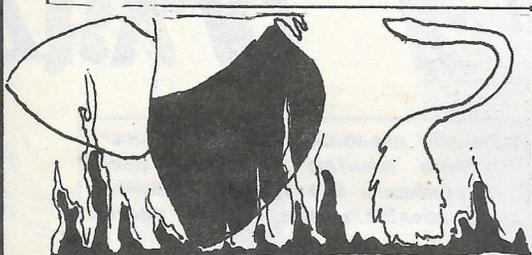
Кінчаючи період культу особи Гуляйноги повертаємось до творчих надбань Саймона О'Панка, відомого вже з №2 "В". Пора розкрити, що Саймон, як і Гуляйнога, спільно із ще одним типом, творять творчу групу п.з. "Пропала Грамота", якої прилюдні виступи бентежать мішансько-консервативні структури вболівальників укрлітератури. "ПГ" це один з наших збірних ідолів, на яких брак ми ніколи не нарікали - навпаки: надмір ідолів зумовляє лотерійний характер добору окремих ідолів до кожного номеру "В" (пориваємо при нагоді з міфом, начебто приймаєм хабарі за друкування окремих ідолів). До речі, від того номера кожен може стати нашим ідолом, оскільки його шире бажання супроводитиме мінімум зусилля спрямованого на ознайомлення нас з його творчістю або "творчістю". Адреса - в номері.

З ОДНОГО ЗВІТУ,,

Сьогодні у пеклі нарада-пікнік.
Натовпу при брамі, як в годину пік.
Порозважатись нагоді
Раді всі, як нагороді.
І я радий цій нараді.
Я - в найкращому наряді...
Біля брами на квитках.
(А за мій квиток у пекло
Всі піклуються запекло,
Значить, все в моїх руках...)

Уже годину коло мене
Партшколярі гутаборяться,
Архангелів не бояться,
Нікого не дурять,
Вони ж - майбутній уряд.
Наступний у черзі й дулі не варт:
Класик, ласун декласований
З капшуком декасованим,
Сов-арт.
Далі - Валет, мужик колгосподарський,
Козирями бубонить
Умить.
Далі - неможливі незаймані,
Як грошей не мають, посуд мити наймемо.
(Вранці антирадянщики їм антирадили йти на цей
всесвітній нарад. Що, не подобається свято Рад?)

Нарешті, після цієї черги-нараду
Розпочався пункт перший програми - нарада.
Профзібралися, профспілкувалися,
Попліткували, політпідкувалися.
Ся нарада спричинилась до злипання моїх вік,
Розбудив мене пункт другий цього вчора - пікнік.
До їжі концерт культурганізували,
Й на арені по черзі перебували:
1) митець, що чортівнею надихався
бо дідько під казан вугілля підкидав,
2) екс-композитор француз Жан Бовдур
грав і наспівував твір "Трубандур",
3) дояр і бик, члени бикому,
доляри малювали зелені, (кома)
4) на переможиця за "Запорожця"
змагатися запрошували:
реаліста, опіумом запорошеного,
вгодованця, годину не годованого.
і шпигуна, підпіллям нашпигованого.
В підсумку, переможець - сам "Запорожець",
5) на завершення, невдах
парили у казанах.
Щоб мене, як тих невдах,
Не спіткав подібний крах,
До кінця не додивився,-
Змився.

ДУХИ

МИШИ

Миші розбігались по кухні...
Як початок, good, ні? Пане Вон-
негут? Тут стислисть речень. Тут...
Спокійно, скажуть, баламут...
Ну так. Про що я пишу? Ага,
було про мишей. Уявіть: на кух-
ні цілковита тиша. Я собі щось
пишу. Перо - шу, - шу (чи там
шурх-шурх).
І раптом в кухні:
- Ех, ухнем!
Ой, духи, духи. Киш, киш! (Чи
як там кричать на духа? Що то
за звірюка?)
До скроні тягнеться рука.
Бух! І все. То був член УКК.
Тож як лякати духа? (І як ля-
кати мишей?) Що їм волять до
вуха, щоб налякати сильніше?
Маю вже чітку мету, чітку про-
граму - спробувати до рана знай-
ти ту, як її... ляканку? (відля-
канку, чи як воно, чорт, звється...

ну, розумієте ж, про що ідеться...) на мишей і духів (зачекайте, хилну склянку, хоч мені й вилізти з цього речення багнетсья) Воннегут на мене готує хомут. (І справді, що за норма стилю тут?) Вибачте, наступне скажу Воннегутові: "Oui, this is syntax". Трунок - бульк... І відкусив арнаутки. Гарно... Ну й накрутив думок вир. Фу, ти...

(Чмок... Ти молодець... Хай тобі грець! Признайся, ти - беззь? Чом? Бо забув про того сатану з УКК. А в голові: "Кар, кар, кар" - от і весь вплив її й чар. - Більше не рипи. Лягай і спи.)

***

За вікном - рухи, рухи. Чи є вже мухи? Мух ще нема, бо за вікном - зима, завірюха... Білі мухи. Ха-ха! Ніч... Нічна зміна.. Десь в Афганістані дбайливо підкладається міна. На!... Про

чоловіка марить сімнадцятирічна Ніна. Проблема - споконвічна. (Заглиблюватись у вирішення не буду, - я людина пересічна.) Нінин тато - біла верстата. Бо ж, я говорив, - нічна зміна... Ні, не засне сьогодні Ніна.

***

Це був ліричний відступ. В цей час про себе я слухав Ліста. Спить моє місто. (Такої ночі з моєї дружини зняли намисто з перлів, на всі сто... без шуму і міліцейського свисту.

Тепер мій виступ. Вже знаю як духів (і мишей) лякають... Хто мій майбутній брат (кат), можу видати мисль напрокат. Тільки треба повірити, що я - член УКК. Вірите, скажіть скоріше. Так?...

Тоді сміливіше. Повільний до скроні рух. Правіше... лівіше... І раптом кризь очі - бу-бух!!!

КІНЕЦЬ

Наслідки Акуїї Вісла

ОГЛЯД

Рідна укркультура вперше за кілька сторіч існування доробилась расової панк-капели. Перш ніж провести за участю ініціаторів точніше розкриття цього феномену дружуємо як документ заклик НАВ до глибшого й активнішого вивчення національних традицій, під яким, як щирі вболівальники ітп., з чистою совістю підписуємось.

● КОРДОН ●

перейди кордон
перейди кордон
а почувеш тон
вон, вон, тихо, вон

"одчаливай
впедь"
буря вже, буря вже
буря вже йде

не видержать довше
люди
люди.

Заклик до всіх правдивих та неправдивих патріотів України - батьківщини хард-кора!

Найдорожчі, верніть до рідного кореня. Відкиньте з нашої музики все що чуже. Одинока справжня українська музична традиція - це хард-кор. Його прекурсорами були здегенеровані одиниці серед запорозьких кобзарів, які перші поширили цей жанр на всю Україну. Цей труд, праця не пішли дарма. Їхніми нащадками є "Наслідки Акуїї Вісла" - славна капела з славного козацько-кашубського міста Битова. НАВ, мабуть, останній український хард-коровий загін. Якщо повиздихає він з голоду, через невдалий та непередуманий план осавули Бальцеровича, українська музична культура на Кашубах зазнає величезної втрати.

Тому закликаємо всіх - грайте хард-кора, щоб було кому заступити НАВ у боротьбі за національну чистоту української музики! Вивчайте творчість НАВ - останнього плоду українського хард-кора! Зав'язуйте капели! Не стійте осторонь!

З благальним проханням -
Іван Гидкий

FREE CONTACT

FREE CONTACT - революційна клітина групи КОНТАКТ, повстає і діє попри шаліючу довірка КК* і зневолюючу мозки ЧК**. Безболісний порід мав місце в Гданську на Ярмарку '89, де в сценерії метафізичної стіни покритої не викилим у дійсності українським графіті викричано-випіваним став твір "Несамовитий" на слова В. Стуса, музику заповичену, перетравлену, вимагіновану вільним революційним колективом (FREE-REW-KOL).

Ця пісня не мала бути таким поточним гей-гоя, уха-ха, але протестом проти роблення з цікавого, метафізично від'яного фацета ще одного, що "за нььку Україну..., треба йому па'ятник...".

Стус своїми текстами захищається сам перед сірстю і терором об'єктивних зумовлень і гнилих компромісів. Його слова були криком і ми за нього кричимо:

*Висамітнів день
Висмоктали сили,
висотали біль.*

За нього питаємось:
Хто із вас конає?

За нього радимо:
*Хочеш задушишь
Можеш утекти сам од себе.*

За нього ригаємо жалем:
*Скільки не волай,
а порожнє небо!
Хто б хотів тебе почути.*

Накінець нашого спільного спілкування екстативно, разом, довго, як у жалібних піснях, співаємо схвальну пісню "Ооооо, несамовитий, несамовитий, несамовитий..." І можна так довго - аж до оргазму. Несамовитий. Стільки про відрив при Стусі.

* КК - капіталістична комуна
** ЧК - чорна комуна

Новизною є спільне діяння революції з контрреволюцією. Румунія-Революція-Росія - мікс на касеті, базис для твору-спектаклю "Війна і секс".

"Wojna i seks", "Война и секс", "Krieg und sex". У тому випадку інспіратором став Алейо Карпент'єр зі своїм "Поверненням до джерел часу". Первісний ритм, як прапочаток всебуття, наростає, швидшає, голоснішає, стає розбудованішим. Твориться ритм любови, сексу. Неможність, страх - творять з нього війну, де гвинтівки дають оманливе почуття чоловічості (гвинтівка - продовження члена).

13

FREE-REV-KOL

Війна у нашій пісні є візуальна і обов'язкова. Секс - це танець і Анка.

Прекрасне, бойове:
*Вставай, страна огромная
Гармати били а ми наступали
My ze spalonych wsi
Is in der Wald mit einen batalionen
marsz,
marschieren
марш...*

- це туга за силою, запах крові й чоловічого стадня. Накази: *Achtung, Uwaga, Внимание, Увага!* спонукають не думати, проте Ти час від часу, подумай...

Ганс Отто Т.

ДВА
Р

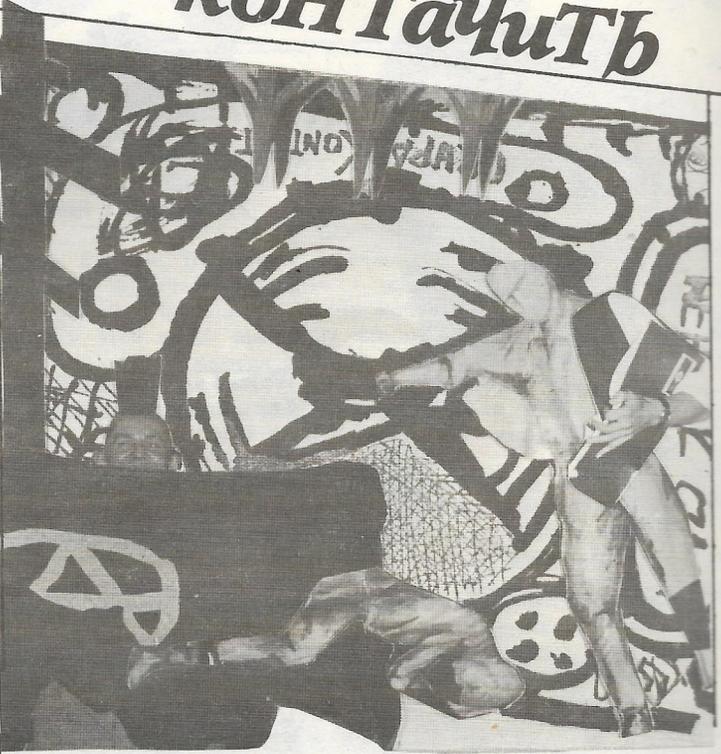
(...)
 Сьогодні зранку
 я прокинувся
 і помер
 і подумав
 що вмерлий
 таки не думає
 Я помер з прокльonom
 цьому світу кинутим
 я помер і хтозна чи
 не піду до пекла
 пекло сьогодні зранку
 в мене катар і я помер.

КОНТАКТ коНТаЧиТЬ

(...)
 Сьогодні зранку
 я прокинувся і помер
 добре що не осліп
 добре що я не прокажений,
 тільки вмерлий
 Сьогодні зранку
 я прокинувся і помер
 не бійся вмерлі не
 хворіють клавstroфобієк
 труна не страшна
СЬОГОДНІ ЗРАНКУ БЕЗ ОГЛІДУ
 на все я прокинувся
 і невідклично
 беззастережно
 я помер
 Котрогось ранку мільйон
 років тому я помер
І ПОМЕР

Лопез Маузер

"Машина Часу" - КОНТАКТ
 Стара катізна, Гданськ
 19.03.1990 р.

20 квітня о 15 год. група незнаних типиків зорганізувала маніфестацію переселенців на вокзалі Гданськ Центральний. Удаючись до крику й роздавання листівок, натовпець вимагав собі переселення з споконвічно української провінції Гданщина із столярним градом Гданськом до Alter Deutschland Provinzione - Galizien. Ця тонка інтрига мала на меті отероризувати Польську державно-католицьку залізницю (не переплутувати з колишньою Польською державною залізницею - адже тепер католицьке в нас усе) шляхом приходу на вокзал з "мириндями" й валізами, у яких були дивні предмети як от пропагандивні матеріали на білому папері формату А4. Ось заголовки:

1. "Акція Вийшла", прим.... (словами: .....)
2. Рекламні листівки курорту в Явожні, прим... (словами: ...)
3. Значки з гербом дантистів (три зубом), штук.... (словами: .....)

Безстрашні залізничники храбро давали відсіч, а один виразник народних почувань (Vox populi vox dei) закінчив інцидент сакраментальним: "А що, вам тут лихо?", що й спричинило дематеріалізацію подій, людей, імен, прізвищ та фактів, що виявилися недійсними, а будь-яка подібність до долі живих і досі людей - випадковою.

Відтак був день другий. Стояла прекрасна ранкова погода, коли бадьорі, озброєні до зубів, прекрасно натреновані бувші діячі бувшої Солідарності з стоїчним спокоєм намірялися протистояти штурмові бажальників переселитися. Увесь запал обернувся пусто-порожнім сміхом, коли замість натовпу мільйонів ворогів появилася алкаюча жменька недопитків. Її з добрим результатом відтіснив мужній полковник БОР-у, який, попри гідьку провокація з боку котрогось з наступаючих (мужнього

полковника обізвано "цецьом") не потягнувся до свого вбивчого йогурту, щоб угробити інтуруа.

Ці руйниницькі заходи завершили відважні ловці всяких особливостей (молюски, хом'яки, черепашки, українці), що зайнялися каталогуванням, описом і фотографуванням прибульців, що мало за наслідок неабиякий поступ польської науки.

Франц Гінтер Т.

СУНМ протестує

Контактівсько-СУНМівська спілка з необмеженою невідповідальністю протягом останніх місяців здійснила кілька культурно-політичних закатів. Плянуються нові культурні закатів. Брак натомість певних інформацій щодо політичної діяльності. Однак вдумлива редакція передбачає, що евентуальний її прояв матиме форму протесту.

Із славним розбудженням анонсуємо нового кандидата в ідоли - Дерибаса. Більше кандидата - в наступних номерах.

ПРО

ТВОРЧИСТЬ

Пролетить повз вікна Муза
І похуває на скло.-
зразу я підкручу вуса,
ручку в руки, і - пішло.
Цілий день вірші я пишу,
а буває й цілу ніч.
Під кінець вже ледве дишу,
сам з мистецтвом віч на віч.
А під ранок прочитаю, звеселюся без вина,
глядь - аж знову хтось літає,
певно Муза? Так, вона.
От у творчому горінні і проходить все життя.
У минуле віс корінням, а душею - в майбуття.
Вірний син свого народу, мови рідної співець,
Рідну я люблю природу, і на цьому вже кінець.

ІСТОРІЯ

Ми сиділи з тобою в кав'ярні,
Їли курку під назвою гриль.
Були ноги у тебе негарні,
Але був незалежним твій стиль.

Про культуру точилась розмова,
Про нескорий її ренесанс.
Мав дотепи давно я готові,
І від них ти впала у транс.

Ми спиртних не вживали напоїв,
Та потроху, немов мимохідь,
Починали дрижати обоє,
Між словами вчуваючи хіть.

Ми дрижали з любовної муки,
Паморочилось у голові,
І в очах моїх плуталися: руки,
Ноги курячі й ноги твої.

Та жорстоко життя нас підвело.
Хто б, скажіть, заподізнити міг,
Що пробралася в нас сальмонела
З неспросмажених курячих ніг!

І зчинилось сум'яття в кав'ярні,
Може й паніка навіть була,
І швидка повезла до лікарні
Бездиханні наші тіла.

КОХАННЯ

Редакція "В" рішила поступово підвищувати рівень поміщуваних матеріалів паралельно до відповідного росту інтелектуального рівня шановних читачів. Нижчедрукowana публікація має суто науковий характер і стосується визнаваної нами лінії польсько-українського порозуміння. Лінію цю редакція реалізує здавних-давен, в залежності від фінансової спроможності братів-ляхів, відповідно до аналогічної неспроможності братів-українців, що творять редакцію. Лінію здебільшого реалізується за круглим або прямокутним столом, залежно від столової спроможності обох братніх націй.

Стаття є першим серйозним кроком назад (метафорично й дослівно) в переосмисленню польсько-українських стосунків, хоч її тема виходить поза межі цієї безумовно найсолодшої проблеми. Автор у своїх міркуваннях повертається до точки виходу, з якої так професійно було вирішено польсько-українські питання без участі зацікавлених націй, зате за участю їх благородних братів - себто у період перших повосенних років.

Хтось скаже, що таке становище після сорока років від розв'язання комуністами тих проблем є подзвоном і з уваги на нову політичну ситуацію нікому не служить.

Але редакція таким мальконтентам каже рішуче: ні! Всім адже відомо, що малокотрий українець живе реальною дійсністю вище цінуючи розкішлівіше поринання у славне минуле.

Задля підбадьорення отже, найрозмірянішій нації світу, дедикуюмо працю молодого польського науковця, яка забезпечить комфортабельність українському мрійництву й допоможе заново розглянути вирішальні історичні моменти.

Ця праця, на думку редакції - це справжній землетрус у світі науки.

З уваги на об'єм обмежуємось до найістотніших фрагментів, що стосуються безпосередньо згаданих стосунків, а також до кількох істотних фрагментів з ширшого контексту, для кращого зрозуміння ідей автора. Виключені фрагменти коротко характеризуємо для збереження послідовності тексту, при резигнації з наших надзвичайних стремлень до маніпулювання, що нам легко не приходить.

Даріуш Бжоскевіч

ДАТА МАЛИХ НАРОДІВ

Мета цього есе - штрих певної історичної візії, що спирається на основні, політичні, етнографічні й економічні факти.

Праця не претендує на неомильність, також не силкується симпатизувати з поглядом на ці справи ендеків, хадеків, соціалдемократів чи комуністів.

Ціль праці - устійнення нового повосенного кордону Польщі з сусідами, на основі невиселювання тутешньої людності, як з польського, так і наших сусідів боку. До принципу невиселювання, що є головна вісь, слід додати три дуже важливі зовнішні чинники. По-перше, зустрічаємо добру волю совітської сторони в так важливій kwestії, як самостановлення народів.

Необхідно отже, виділити на новій карті Європи дві нові держави, тобто Україну й Білорусію, які стають самостійними республіками, при одночасному поверненню державності трьом прибалтійським республікам, тобто Литві, Латвії та Естонії.

Ідея самостановлення народів - про яку так багато говорив Ленін - матеріалізується.

Отже, вперше біля Польщі будуть природні її суди, не як дотепер, Росія.

Галицианція відносно совітської постави, мабуть, очевидна, звідси й назва (...)

Роки, у яких могли б проходити ці події й прийматися остаточні рішення, то цезура поміж 1943-45 рр.

Оті роки й прийняті тоді постанови тяжіють нам досьогодні, і саме ця праця є одною з можливих концепцій зміни тої ситуації.

1. Європа рік 1945.

Розвиваючи тезу про самостановлення народів, привидімо спершу новій карті континенту.

На карті можемо побачити, що на практиці всілякі території, як мішані, так і однонаціональні мають юридичний статус.

Крім вищеназваних Литви, Латвії, Естонії, України й Білорусії, показуються ще нові політичні організації: Словачія, Семигород, Молдавія, які поруч із згаданими державами входять у склад нової Європи.

До цієї зовсім досі фіктивної політичної ситуації додаймо елемент зовсім реальний, тобто присутність совітських військ на території переможеної Німеччини - принаймні в перші повоєнні роки.

Цю мілітарну силу зіставимо тут однак з доброю волею Москви, яку найменуємо для себе добросердністю.

2. Окупація Німеччини.

Завдяки совітській добросердості й підтримці, крім Совітів, США, Англії й Франції до окуповання Німеччини приступають також Польща й Литва. Західні аліанти окупають територію сьогоднішньої ФРН, совітська зона крім сьогоднішньої НДР охоплювала б також терени Нижнього Шлеська і Західного Помор'я, включно з Вроцлавом і Щеціном.

Хтось може опонувати, що на такий розподіл не погодились би західні аліанти.

Думаю, що цей хтось помиляється.

Якщо погодились на окуповання цілої Східної Європи, то чому б не стати їх на ще один жест симпатії і приділити добросердечним Совітам в рамках додаткових договорів Нижнього Шлеська і Західного Помор'я?

3. Стосунки Польща-Совіти.

Країна в 1945 р. приблизно зберегла б дотеперішню економічну структуру, включно з отриманими силою нового правового порядку в Європі територіями. Ця економічна свобода, це очевидно наслідок совітської добросердості.

Дуже важливий чинник - це неприсутність совітських військ на території Польщі.

Однак за неприсутність військ і економічну свободу треба заплатити трактатом, який гарантуватиме Совітам доброзичливу нейтральність.

Думаю, що такий уклад - тобто поширену окупацію Москвою і її неприсутність у Польщі - супроводило б набагато менше фальшу ніж зараз, де позірна самодільність є на обох згаданих територіях і так підпорядковану совітському начальству, при якому функціонування польської адміністрації є просто фарсом. Резюмуючи, можна ствердити, що добросердечні совіти потрактували Східну Європу, у тому й Польщу, не як предмет, але суб'єкт у новому політичному ладі, що заіснував після II світової війни.

Тут автор устійнює західні кордони Польщі з виділенням польської окупаційної зони на Західному Помор'ї та польської стріфи впливів у Східній Пруссії. Ощаджуємо читачеві подробиць, відсилаючи його до карти №1. з заохоченням поправляти географію.

5. Польська окупаційна зона

Польську зону створено б при добрій волі добросердечних совітів, які ствердили б, що ці землі є прастарі п'ястовські терени, що Польща є четверта за чисельністю армія союзнаї коаліції, що після 6 років окупації і екстермінації польського народу, належить Польщі задоволення і треба погодитись на участь цієї держави в політичному розподілі Німеччини, що це моральний обов'язок супроти поляків.

Як бачимо, аргументів вистає.

У кожному разі наші східні союзники твердо обстоюють створення польської окупаційної зони, переконуючи в такій необхідності Захід. Був би це перший промінь симпатії до добросердих совітів з боку поляків. (...)

У склад окупаційної зони автор враховує територію прибл. 10-15 тис. кв. км. з містами Слупськом, Битовом, Пилою, Кжижом - гляньте ласкаво на карту №1. - дякуємо.

А. Економічні користі

Район цей був би економічно пов'язаний з Польщею, її господаркою, без ліквідації розвиненого раніше на тих теренах рільництва і німецької промисловості, яких власниками надалі могли б бути німці, однак з клаузулою, що 35% прибутків підприємств потрапляло б до скарбниці польської держави.

Звичайно, оцей економічний зв'язок з Польщею був би, начебто, природний, оскільки німці, маючи до вибору совітську або польську економічну систему, довго над вибором не думали б.

Конклудуючи, користі були б обопільні, тому що зона практично не підлягала б економічним обмеженням, що давало б німцям можливість екзистенції та економічного розвитку, а полякам приходи з цього розвитку й можливість корисної локати капіталу в цьому районі.

Б. Політичні користі.

Зона була б символічним визнанням внеску Польщі в перемогу над фашизмом - говорили б добросердечні совіти.

Так, так - підтакував би Захід.

Самі поляки поводитись би по-іншому, не були б вдоволені з величини зони, не знати.

Однак не йдеться про величину зони, але про сам факт її існування і визнання міжнародною громадською думкою.

Це управомочення зони давало б принаймні психологічне відчуття суб'єктності, так потрібне полякам.

За ним скривалось би принаймні формальне задоволення потреби визнання нас як партнера настільки важливого, що наділяється його дозволом окупувати переможеної Німеччину, подібно як Захід вчинив у випадку переможеної Німеччиною Франції. Наслідком дозволу добросердних совітів на польську окупаційну зону було б принаймні умовне задоволення аспірацій поляків, які вперше за сотні років, могли б вбити за одним пострілом двох зайців, у відношенні до Німеччини.

- зона, хоч символічна, була б проте наявною, правно санкціонованою Заходом і Совітами польською успіхом за боротьбу проти німців.

- психологічний аспект співучасті Польщі при розподілі Німеччини, її присутність у ряді таких великодержав, як Совіти чи США піднесли б міжнародний престиж, попри його реальне значення.

- факт присутності польського губернатора в такій зоні, як і присутність польської армії у ряді великодержав гарантуючих мир у Європі, був би для батьківщини милою і симпатичною осолодою.

Як видно, добросердечні совіти, небагато витрачаючи, могли б багато скористати трактуючи поляків з додержанням ввічливості принаймні, як суб'єкт, а не предмет у своїй політичній грі. ...)

Дотримуючись принципу невиселювання, автор креслить нові кордони Польщі на півночі, включаючи етнічно польські терени до Польщі (карта №1). Додатково виходить з принципу, що "Пруссія, як бастион пруського мілітаризму, повинна зникнути" і розділяє Пруссію на польську і литовську сфери впливу, при умові, що добросердечні совіти не претендують до права усередині у цьому районі отримуючи раніше Західне Помор'я і Нижній Шлесек.

Статусом "вільних міст" наділяє автор Гданськ і Крулевець, з яких відповідно черпають користі Польща й Німеччина (Гданськ) і Польща й Литва (Крулевець). Литовська сфера впливу мала б форму рекомпенсати Литві, яка згідно з принципом невиселювання утратила б право до історично литовських земель віленського воєводства (див. далі).

А ми - гляньмо, що автор міркує у справі східних кордонів Польщі.

10. Східний кордон Польщі.

Ніколи Польща не мала на сході свої етнічно й політично природних сусідів, тобто України й Білорусії, які досі проживали під російською, або совітською окупацією й не могли вибитись на самостійність.

Проте, маємо рік 1945 і на карті Європи постають ці держави.

Добросердечні совіти рішили не включатися до кордонних переговорів трьох націй, тобто поляків, українців і білорусів, залишаючи їм можливість безпосереднього порозуміння у цій kwestії.

Як у такій ситуації поводитись Польщі?

Отже, її настирливе відстоювання ризького кордону з 1921 р. згідно з введеним нами принципом збереження етнічного й мовного поділу, було б становищем нереальним і анахронічним.

Силою обставин, якщо Польща вимагає на довгі роки добросусідських стосунків з обома державами, мусить відважитися на нову ревізію і розподіл своїх східних окраїн.

Імперіальне становище наших сусідів, також було б помилковим, оскільки зламали б вони основний принцип невиселювання тутешньої людності, у тому випадку польської, яка в числі кількох мільйонів мешкала на тих землях.

Плющиною для наших альтернативних міркувань будуть статистичні дані щодо населення за загальним списком Польщі з 1931 р.

Тут автор наводить ці дані, які даруємо собі і переважаному числами читачеві, з яких очевидно виникає, що Польща не така вже і польська, Україна - українська, Литва - литовська і т.д. Гляньмо на карту №2 і 3

Таким способом проявляється ціла мозаїка пов'язань та міжнародних диференціацій. Виринає питання: навіщо ділити щось, поділити що не під силу?

Який його сенс, оскільки ця територія є, а радше була, живим прикладом коезистенції кількох національностей, що творили своєрідний регіональний симбіоз поляків, українців, жидів, німців, волохів, угорців, вірмен. Цей національно мішаний регіон тільки тоді міг би вповні розвиватися, якщо дано б йому можливість власного, незалежного від двох сусідів, Польщі й України, розвитку.

Таким шансом могла б стати ГАЛИЦЬКА ШВЕЙЦАРІЯ.

Тільки завдяки Швейцарії існувала б можливість збереження своєрідного регіоналізму тієї землі із утриманням особливої культури й традиції. Держава ця, зі всім що несе собою, вперше могла б дійсно єднати, а не як дотепер розділяти обох сусідів.

Пропало б праджерело віковичних спорів і конфліктів, напр. kwestii Львова.

Існування тієї держави гарантували б у своїм інтересі, як Польща, так і Україна.

Галицька Швейцарія могла б врятувати культурну спадщину цих теренів і їх народу, та дати можливість водночас своєрідній компіляції й розвитку без шкоди котроїсь із сторін.

Очевидно, при такому підході необхідним стає осмислення всіма живучими на тій території народами нової свідомості.

Визволення із божевілья націоналізму мусіло б бути першим кроком на шляху до другої в Європі Швейцарії.

Хтось скаже, що це утопія.

Якщо так, то чи утопією є Альпійська Швейцарія?

Я думаю, що ні.

А що є сполучним матеріалом цієї держави?

Отже, ніщо інше - саме вишеназвана свідомість.

Це вона справляє, що італійці, німці, французи, реторомани, не відрізуючись від своїх корнів водночас почувуються швейцарями.

Цей процес тривав сотні років, проте його наслідки надзвичайно тривкі. Ідеїтичний процес повинен пройти в Галицькій Швейцарії, де проживаючи поряд поляки, українці, жиди, не відрізуючись від своїх традицій, стали б накінець свідомими громадянами Галицької Швейцарії.

карта №2
 - новий кордон Польщі
 - польська й білоруська меншини по обох боках нового кордону
 - 1. поляки на Литві
 - 2. Литовці у Польщі

карта №3
 - польсько-швейцарський кордон
 - поляки в Швейцарії (50/80%)
 - українці в Польщі

Був би це процес імовірно довгий, який вимагав би переосмислення певних хворих і непотрібних звичок, але наслідком призвів би до визволення з полону старих схем і до нової швейцарської свідомості.

Автор конкретизує кордони Галицької Швейцарії, але даруємо собі й відсилаємо читача до карти №3

- Галицька Швейцарія в числах
- а. загальна площа країни прибр. 70 тис. кв. км.
- в. адміністративний розподіл:
  - Галицька провінція - Львів
  - Буковинська провінція - Чернівці
  - Підкарпатська провінція - Ужгород
  - Кременецька провінція - Кременець
- г. столиця держави - Львів
- г. найвища державна влада - парламент і уряд обираєні що 4 роки.

Підсумки.

Створення цієї держави було б затичкою що заткала б одвічну бочку з порохом, якою досі були ці терени. Постаня цієї держави могло б стати гарантом порозуміння між сусідами, а також найсправедливішим з можливих компромісів, що задовольнив би як польську, так українську сторони.

Далі автор кристалізує вигляд східного кордону Польщі з Україною, приділяючи Волинь і південне Полісся Україні, з виділенням Ровенської республіки (Ровенського повіту, Луцького без Луцька і частини Костопольського повіту) як адміністративної одиниці правно й політично підлеглої Україні, свято дотримуючись священного принципу невиселювання.

А далі - розглядає приналежність північного Полісся і південної Новгородщини та Польського Полісся й врешті північної Новгородщини й Віленщини, що кожному справжньому неполякові напевно видасться найбільш контроверзним моментом праці. Але віддаймо голос авторові, й спільно викриємо контроверзність його поглядів.

З історичної точки погляду Вільно і Віленщина дійсно належали колись до Великого Литовського Князівства, а потім до Речі Посполитої Обох Народів, як її дільниці, проте наша праця рішуче відкидає всякі історичні рації як згубні й анахронічні при встановлюванні нової дійсності без руйнування існуючого стану. Подумаймо тільки, куди б ми дійшли, якщо поляки знов домагались би історично колись приналежної Польщі Червоної Русі чи Нижнього Шлезька, німці - німецького свого часу Кракова, а угорці - 1000, приналежної до їх королівства Словачії.

Як бачимо, це сліпий провулок який нікуди не веде. Оця пропозиція напевно не задовільнить братів-литовців, які ціле двадцятиліття домагались цих земель. Проте праця свої рації спирає на раціональних тезах як:

- процентна структура людності на даній території, у тому випадку корисна полякам
- відкинення лозунгів про історичні рації як аргумент у спорі.

Без коментаря залишаю також факт, що на обговорюваній території другу за чисельністю меншість становили білоруси, а шойно третю литовці (...) У жодному отже випадку, без ніякої злостивості, Віленщину не можна зарахувати як землю з перевагою литовського елемента, що залишається поза материком.

Все ясно - скаже справжній неполяк - поляк навіть голій і босий, завжди залишиться великодержавцем й імперіалістом. Але, не осуджуюмо задалегідь. Прочитаймо, як автор резюмує.

Кінцеві висновки

Остаточна площина Польщі колихається в межах 290-300 тис. кв. км.

Теоретичне ослаблення держави з огляду на покрученість кордонної лінії здається неоправданим. Ця покрученість засвідчує як складне і важке є введення компромісних і в міру найбільш безсторонніх розмежень між населенням на так національно перемішаній території.

Цей новий розподіл міг би створити шанс на порозуміння між народами, які досі не хотіли або не могли домовитися, не маючи раніше за собою совітського досвіду. Мала Ялта й охота втримати її могла б стати священним союзом пересварених досі народів, які об'єднані становили б сильну протизагу добросовісним росіянам.

І це вже кінець, хоч не зовсім. Редакція згідно і з сумом стверджує відсутність в українській науці так визначних і надійних талантів. З думкою про майбутні покоління, енциклопедичні списки й довідники, автор цього, безумовно, бес-тселера, сам виготовив скромну автобіографічну довідку.

Post Scriptum

Автор, що пише і творить цю візію, є поляк. Його свідомість і відвертість на повсюдну дійсність є творені на основі свідомості з-перед воєнної метушні.

Поняття і реалії серед яких обертається автор колихаються в початках тридцятих років ХХ ст. Відкинення ним методів розв'язань стосованих совітською і фашистською сторонами, на оберігають його від помилок, які принаймні не будуть копією тих запліднених насильством.

Автор, що почуває себе громадянином довоєнної польської держави, а живе в сорок п'ятому році комуністичної диктатури, має свідомість, що для подібного до нього почувуючих себе громадян, його теорії можуть здаватися непатріотичними, що цей позірний розподіл країни може викликати строгий засуд.

Однак багато прав, у тому числі й свобода слова, належало у вільній Польщі кожному.

Автор творить візію поминаючи такі факти, як фашистсько-комуністична агресія на Польщу в 1939 р., відкидає ялтанський диктат і совітську окупацію країни.

Його візія не нехтує існування комуністичної держави, як і її перемоги спільно з аліантантами у війні, відкидає однак її імперіальний характер і як термінову сприймає окупацію східних земель III Рейху.

Метою праці є створення певної візії-розв'язання, що могло б заіснувати як пропозиція до дискусії у країні не прокаженій совітизацією та її наслідками. Свобода добору фактів і їх інтерпретація є формою бунту автора проти святопольської пропаганди любові до батьківщини і фальшивого розуміння толерантності, як пустого слова, за яким приховується манія величини.

Цей бунт - це бунт проти вмерлого суспільства, яке попри свої незаперечні принади порівняно з сучасним суспільством, не було вільне від забрехання.

Найбільш дратує автора посилення його земляків на західні зразки при збереженні у своїй масі фетишів і святощай, за нехтування якими можна бути засудженим у зраді.

Йдеться тут в основному про польсько-католицьку свідомість більшості поляків умерлого суспільства з їх парафаншизизно-дрібноміщанським сприйманням дійсності, наслідком чого в місце толерантності народжується ненависть до нового, іншого. Культ милування батьківщини й сім'ї доведений до абсурду почав їсти свій хвіст.

Любов автора до батьківщини довела його до її ненависті, з приводу волі, яка не є волєю.

Ідея створити на сході захід стала шизофренічним сном, якого реальність стала б імовірно якийсь час фактом, якби не вибух II світової війни.

Автор, незгідний з ментальністю своїх земляків умер, приймаючи загальновідомі вартості пролетаріатського католицизму.

Даріуш Бжоскєвіч

Увага! Автор зацікавлений обміном думок і ідей виниклих в українських головах. Всі надіслані листи передамо авторові.

КАЗКИ ЗАКЕ ВОНСЬКОГО КРАЮ

2 января:

Ясьо - мой син - вернувся із школи з іншими кольорами. Єго побілі. Я пушов защіщати, біася я з цією седмою клясою. Пубілі. На Ясьови в більшинствє було чорне колі пришов, я вишов срашатися теж у чорном, а вернувся в плямах, бо рясу пурвалі.

3 января:

Пушов шиті новуя рясу. Жунка цілую ноч фарбувала на чорно якусь велікую синьо жовту шмату. Єю якіса туристи в прошлом году лишилі, ліжела пуд дахом.

5 января:

Бився з цслом шостом клясою. Ясьо - мой син - втік, лишів папу самого.

6 января:

Пуд дахом нема вже бумага Ясьови на канапкі. А довго була тая бумага, папір був грубий, з чорними рисками й плямами пувдовж, як би некое письмо, але я не тое.

10 января:

Часто чую такоє слово, що не розумею - аутукефалія.

12 января:

Заубсервував, що в неділю як я і люди в церкви, якась грумадка людей збираєся в куткови і не звертає на мене вніманія. Шіпочутся.

25 января:

Люди принесли некое, книга якби старая, пувдовж чорни риски і плями, але я не тое. Но моя жунка тое, Ясьови канапкі загортає.

4 лютия: (сиріч ниділя)

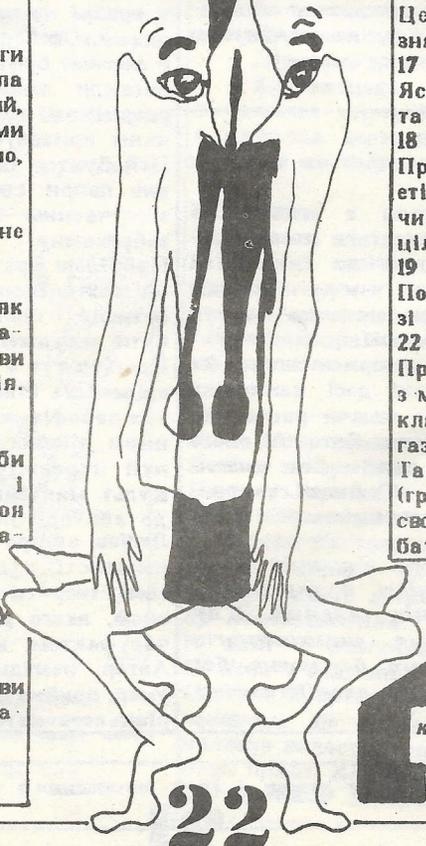
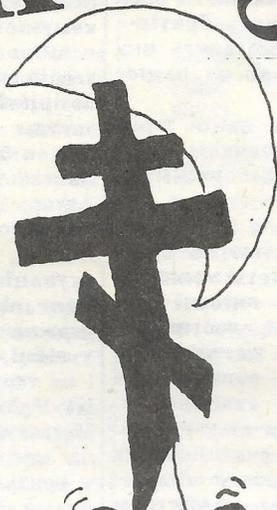
О чім вони так шепочутся в куткови, і без вніманія?

знову ниділя:

Знаю - тисє в правому куткови то вікраїнці, а до тепер то православния люди, тутейши.

13 лютия:

Ясю пубитий - я втік.

знову ниділя:

Постоялі в куткови і пришли до мене тия вікраїнці. Хотуть коб л казань казав так, як їх тато й матера гуворать. Але їх матера гуворать ні як в церкви, ні як в Москве, куда Федя - мой брат - посхав в семінарію. Он пише, што боульш мов нема. То як - мовчати, то буде по їха? наступного дня:

Напишу до Федота, запитаю зкіль гетия вікраїнці взялися.

16 березия (ниділя):

Але гетия вікраїнці дурния. Тепер хотуть биті і православния і вікраїнцями. І тут я їх уже маю: або православний, або вікраїнець.

18 березия:

Жунка сказала, шо колі я хочу дали бітися в школі, то не боульш як з другім-третім клясою. Бо туристи могут не принести знову шмати на рясу.

28 квітия:

Тих у куткови шо раз боульш.

Ниділя з квітником:

Не відаю вже де куток, а де церква.

Ниділя:

Церква стала кутком, то ся значить, шо я - церква?

17 мая:

Ясья поставилі в школі до кута, та коб он в куток не попався.

18 черевия:

Пришов отвіт од Федота: "Угнать етіх халлов в четиере хуй". Та чи он не відає, што в мене їх ціла церква, а не только чотири?

19 червия:

Подумав: чи не виписаті Ясья зі школи?

22 липия:

Приїхав знакомий з Яблочина, з монастира, попилі, жунка втекла. Знакомий привоз якася газету "Відрижкой" нарекомаху. Там написала якась сволоч (греко-уніатсько-кафоліческа сволоч і гавно), шо православния батюшкі - дуракі.

КІНЕЦЬ

координати батюшки відомі

РЕДАКЦІЇ

Відрижка до сповіді!

Щира охота "В" допомогти у викритті шкідливих поведінок обернулася проти редакції. Після надрукування "Щоденників грекокатолицького отця" грекокатолицька служба безпеки проявила надзвичайну цікавість. На жаль, не стільки дискретно засугованими координатами автора, що координатами редакторів.

Квартира й її аж ніяк непричетні до "В" господарі, які з християнського милосердя погодились бути контактною скринькою бездомної редакції, опинились під строгим наглядом і інвільцією згаданими службами.

Під будинком влаштовано пікетування. Молоді активісти скандували: "Руки геть від грекокатолицького Бога!", "Слава Україні!" і "Волю Нельсону Манделі!"

Всі постулати миролюбної редакція компромісно виповнила.

Як доносить відрижна контррозвідка церковна верхівка розглядає можливість проголошення анатем.

У тій справі інтервенював сам папа, але відкликав свою підтримку після тактичного поміщення його знімки в 4 номері, що сприйняв як невідплатну рекламу.

Поміщаючи "Щоденники православного отця" надіємось спонукнути православну службу безпеки до аналогічної активності, і тим способом, з метою порозуміння, влаштувати зіткненням під дверми квартири службам можливість мирних переговорів з питань:

- негайного припинення обивання українських морд за принципом віровизнання.
- справедливого розподілу майна з відкиненням принципу: "не важливо чиє що є - важливо те, що моє".

Після переговорів - панельна дискусія на тему:

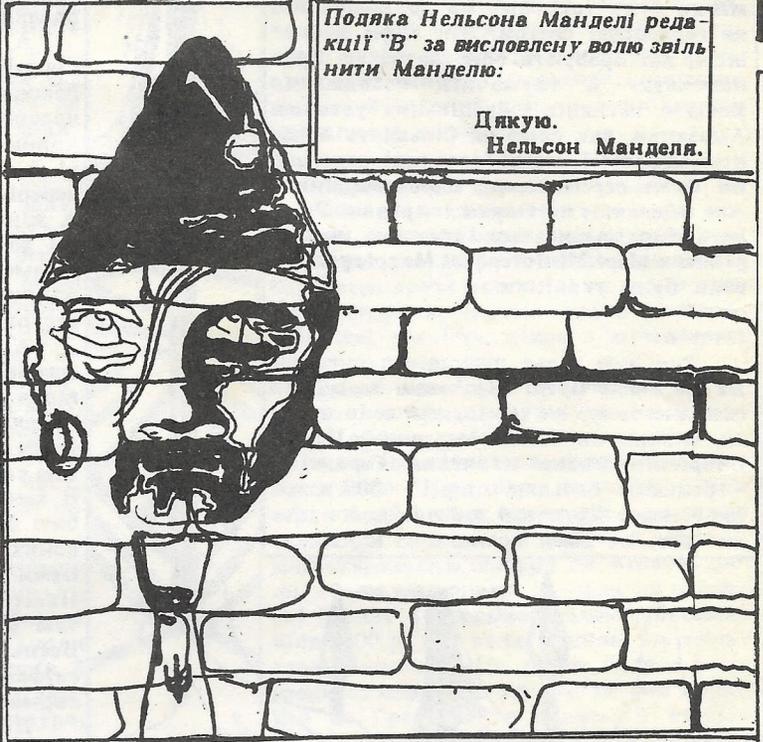
- вишості грекокатолицького Бога над українським православним автокефальним (і на влаки) в контексті Великоросійського православного Бога.
- Drang nach Süden** - перспективи деісламізації сівітських мусульманів
- елементи релігії voodoo в східних обрядах.

Після дискусії - молебень (тема до устійнення)

Редакція зобов'язується забезпечити переговори в круглий стіл і допінгуючі засоби домашнього виробу.

Подяка Нельсона Манделі редакції "В" за висловлену волю звільнити Манделю:

Дякую.
Нельсон Манделя.

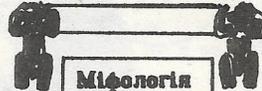
УКРАМАЗОНІЯ

ПРА

З першими веселими паростками пролів жіночої активності на Україні, вітаючи бойову жіночість з Святим 1 травня, 8 березня, 22 липня та 26 жовтня друкуємо перше глибоке дослідження історії українського феміністичного руху.

Міфологія

Амазонки це славне, стародавнє плем'я воєцьких жінок, які немало мучили героїв грецької міфології, чи то в Тройську Війну, чи в заграбування Афіні. Вони доювали на конях, стріляли з луків, і кидали свої заліжні сокири краще від мужчин. Навіть для Геркула здобування пояса амазонської королеви Хіполити це був величезний труд на

СІДІТЬ

рівні вичищування Авгієвих стайнів. Матріархальні й незалежні амазонки не виходили заміж. Навпаки: кохалися з ким хотіли й тримали дочок для себе, а синів віддавали або калічили й тримали як рабів.

Очевидно, античні греки відзначалися в своїх чудних міфологічних вигадках: медузи, кентаври й мінотаври, між іншим. І для більшості істориків (мужчин, звичайно) на протязі віків, воєцькі жінки були так само не до повернення, як горгонські сестри. Але міфи це повісті, які пробують описувати, що було напочатку й тлумачити походження звичаїв, поглядів і суспільних установ. Амазонки, так само як більшість аспектів міфології, мали історичні джерела, що були перебільшені в розповіданню. Але амазонки не тільки існували. Згідно з Украмазонською Гіпотезою (вигаданою в Мері Міністерстві Матріархату), вони були українки.

Історія

Вже чую галас невір'я від читачів! Як це може бути? Ну, воно є трішки складне тому, що ніхто, хто вмів писати, ніколи не бачив амазонки. Перша історична згадка написана Геродотом - грецьким "батьком історії" - 500 р. пх. (пх - перед Христом) вийшла довго після того, як вони пропали.

Геродот був відважний мужчина, поїхав на Україну відвідати Ольвію - грецьку колонію коло сучасної Одеси. Для греків це був кордон цивілізації. Недалеко жили всякі дивні племена, в котрих всі були або лиси, або мали тільки одне око, або спали півроку. Але наш батько історії не був дурний. Він описував - але не вірив - все що чув, і найбільше присвятив цьому, в що міг повірити: у звичаї наших скіфських предків.

А було про що писати. По цілій Євразії в тамті часи кочовики з заходу поширювали нову моду патріархату і чоловічої переваги. І скіфи були досконалим прикладом нової хвилі. Жорстокі й войовничі, вони пили з ворожих черепів і вживали скальпи як серветки. А жінки вважали власністю. Коли скіфи воювали, скіфки сиділи в возах з дітьми, а коли скіф помер, то забивали жінку і дітей, щоб відважний воєк не зустрічав смерті в самоті.

Але нова мода ще не поширилася всюди. Сармати, наприклад, недовго після скіфів, показалися в Україні. Спершу вони жили коло Дону, де винайшли важну військову перевагу: стремено. Але сармати мали також іншу перевагу. В контрасті до скіфок, сарматки були биті баби, які боролися і полювали на конях, часами самі, а часами з мужчинами. Доказ - їх хоронили у зброї. Навіть був закон, який забороняв дітятам дружитися поки не вбили ворога. Воєцькі сарматки дали патріархальним скіфам порядний урок, бо в 200 р. пх., сармати вигнали їх з України.

Деякі історики думають, що сарматки були джерелом амазонського міфу. Але амазонки показалися в Греції майже 1000 р. перед тим, як Геродот бачив сарматів на Україні. Тому він не писав, що вони були амазонки, а нащадки амазонок, які зберегли, але не створили, амазонські звичаї. Він дає нам натяк, але щоб знайти украмазонське джерело, мусимо ще дальше шукати.

Археологічне Відхилення

На північному косогорі Карпат, між Дністром і Бугом, перво-українці кам'яного віку, проводили майже 20 000 р. в кам'яно-вікових діях: полювали на мамонтів, збирали рослини, молилися до родючої, всемогутньої (й грубої) Богині. Тоді, біля 5000 р. пх., вони прислалися до неолітичної революції, навчилися агрономії й оселилися. Їхня назва пропала в доісторії, але коло 3800 р. пх. вони створили визначну "трипільську" культуру, яка існувала майже 3000 р.

Трипільська мальована посуда вказувала любов до мистецтва й високу культуру. Вони жили в найбільших селах в Європі, перші вживали сокири, плуги й луки в Україні, відкрили мідяну металургію мабуть першими в цілому світі. Деякі кажуть, що трипільці були матриархальні, бо були послідовниками Богинської релігії й масятність успадкували через матір. Але споконвічний матриархат не був патріархат з "м" замість "п". Докази більше підтримують сексуальну рівність, замість якусь жіночу перевагу. У кожному разі, їхня культура швидко поширилася від Дністра до Дніпра, але мирно, бо до 3000 р. п.х. археологічні розкопи не знайшли ніякої зброї.

Проте, цей "золотий вік", як все в історії, не був вічний. Зерно його занепаду тоді родилося в іншій культурі, яка кристалізувалася на правому березі Дніпра. Розвиненіші трипільці мали мирні контакти з відносно примітивною Дніпро-Донецькою культурою. Дніпро був кордоном між ними. Але десь по 3500 р. п.х. щось дивне сталося. Східняки були перші в світі, хто приручив коні. Незабаром вони стали т. зв. середовцями (Seredosts) - першими кочовиками на Україні, і не забрало багато часу, щоб ці первісні вершники вирушили на захід через трипільські землі.

В першій навалі середовці дійшли аж до Дунаю. Там жили хліборобські, мистецькі й мирні культури подібні до трипільської. На жаль, вони не могли боронитися проти озброєних конярів й майже всі були знищені. А що їх заступило? Т. зв. "курганська" культура: патріархат, ієрархія й бридка, немальована посудина, прикрашена тільки шнурованими узорами. І звичайно, кургани, тобто могили. В старій Європі люди були рівні й всі були ховані разом, в плоских гробах. Але в ієрархії, деякі є вищі й ліпші від інших, і, щоби всі це знали, мусять мати вищі й ліпші могили (удосконаленням курганського думання на протязі 2 тисячоліття є величезні могили скіфських королів).

Напочатку цієї катастрофи уникли трипільці. Фактично немає знаків ніякого розриву в їх культурі. Але по першій навалі, вони почали захищати свої міста. Чи тому, чи помімо цього, трипільці співжили з середовськими кочовиками майже 600 р. Існує багато доказів культурного обміну: трипільські мастки на сході, а на заході - коні. Тоді, біля 2600 р. п.х. нова хвиля "курганів" зі сходу вигнала середовців і повалила трипільців. Трипільщина згубила єдність і розпалася на регіональні варіанти. Рештки - доказані мальованою посудиною - залишилися на якийсь час, особливо в Умані, й коло сучасної Одеси,

де створилася нова культура - усатовська - що з'єднала елементи від трипільців й курганців. Усатовська культура не була синтезом. Радше, трипільські й курганські елементи існували поруч: в могилах була зброя, а в плоских гробах - Богинські статуї. Мальовані й шнуровані посудини були творені, але символи - коні й сонце - не були трипільські. кочовицький, воєцький Бог неба почав затемнювати стародавню Богиню землі. Але біля 2300 р. п.х. напала третя хвиля курганських кочовиків зі сходу. За 200 р. усатовська культура була знищена, мальована посудина зникла й останні рештки трипільщини пропали. А може ні?

Украмазонія (нарешті)

Відомо, що курганські навали на Трипільщину створили стукіт між загальнопротилежними культурами: мальований посуд проти шнурованих, хліборобство проти пастухів, оселення проти кочування, Богиня проти Бога, й, особливо, рівність жінок з мужчинами проти патріархату.

Деякі трипільці зрозуміли, що їх мирна мистецька культура не витримає облоги кочовиків. Але вони не були готові піддатися патріархальним чужинцям. Отже, вони навчилися їзди верхи й військових справ від середовців, залишили свої села й посуд, й зберігаючи стародавню пошану до жіночої сили, стали амазонами. А коли це сталося? Згідно з украмазонською гіпотезою, біля 2500 р. п.х., коли трипільська культура розпалася. Це також було в часи грецької міфології. Як знаємо, від України до Греції не є далеко. З кіньми амазони мали величезну військову перевагу. Можна уявити, що це був такий шок для греків, що мусили перебільшити амазонський характер, так само коли видумали кентаврів, коли вперше побачили вершників, щоби зберегти свою, очевидно, чоловічу гідність.

І наші украмазони, хоч нечисленні, були досить сильні, щоби витримати кочовицькі напади через тисячоліття, взяти участь у Тройській війні (біля 1200 р. п.х) й наприкінці, вродити сарматів. Чи то було з скіфами, чи з іншими кочовиками (греки звали всіх кочовиків скіфами) не є важне. Ця украмазонська спадщина до сьогоднішнього дня є в нашій крові. І тепер, три тисячоліття пізніше, надійшов час її використати.

УКРАМАЗОНКИ ЄДНАЙТЕСЯ!!!

А навіщо нова Украмазонія? Бо чоловіки створили Хахландію!

А що украмазонки зроблять? Може - дай Боже - розбудять прикриту козацьку кров у хахлів! І разом повторять урок сарматів!

А як ні, то до чорта з хахлами!

ПЛЕКАЙМО НАШІ ІСТОРИЧНІ ОСЯГИ!

Самостійності - наше рішуче, гнівне й довічне: НІ!
(глибинний аналіз української психолітичної думки)

Від редакції: Редакція "В" уже в даний момент вважає цей текст історичним.

А це з огляду на такі огляди:

1. Текст стосується найсубтильніших почувань кожного безоглядного українця
2. На випадок перемоги т. зв. "самостійників" текст лишається документом того, що українська молодь не піддалася провокаторам і вже заздалегідь закликала до запеклої боротьби проти них та їх самостійності, будучи, чи не найсвідомішою частиною всього нашого мностраждального народу.

(абрєвіатура розкривається нижче):

СЛОВО

ВІД УПА

У критичні історичні моменти український народ завжди виявляв своє народне чуття й проявляв світові народного генія, який виявлявся виявом кровних інтересів нації. Так сталося й тепер. Ось, що говорить народний геній.

"Народе України! На нашу землю насуваються грізні хмари й випари. Це хмари й випари т. зв. самостійності, поняття, яким в наших хатах батьки лякають дітей. І справедливо. Самостійність (прошу вибачити на слові), будучи станом рівноваги між традиційною неспроможністю та народною потребою, являється станом неприродним для українського народу. Він-бо суперечить: духові нації, історії нації, перспективам її розвитку. Цьому всіма сторонами продуманому твердженню доказом є тисячоліття нашого народу. Історія показала, що в момент наближення до самостійності або майжесамостійності (куди вже говорити про самостійність у повному розумінні!) українська нація втрачала контроль над собою і ходом подій. За цим ішли великі історичні біди, напр. період Київської України закінчився татарським нашествям, Хмельниччина - дала добу Руїни й зрадників-мазепинців. Визвольні Змагання обернулися Україні большевизмом і капіталізацією.

Історія любить повторюватися, а українці сьогодні неначе забули про це. Знов (проти волі всього народу, або принаймні кращої частини його) насувається на Україну самостійність! Тому негайно треба вдарити на тривогу! На тривогу!! Самостійнізація України доведе до втрати питомих рис українського народу, а вони необхідні для дальшого існування. Нагадаймо лиш найважливіші, тобто наш життєвий код, ось він у цю сумну хвилину:

шира усмішка - розкриті рамена - довір'я в очах - соплива грудь - набите пузо - тверда дупа.

Годі передбачити всі наслідки самостійницького струс-амоку, проте, певне, що навіть самостійність-мать може довести до розладнання нервової системи нашого молодого покоління (тому воно повинно найактивніше боротимся проти неї).

Нехай Бог зглянется на наш народ! Нехай врятує його від чуми! Ми з Богом!"

За Українську Пророчу Асоціацію
- з пошаною
Безоглядний Далекозор-пророк.

1863р.
МУЗИКА
ЕРБИЦЬКОГО М.
СЛОВА
ЧУБИНСЬКОГО П.

«ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА»

З останньої хвилини:

На щастя, ситуація не така вже й безнадійна. Серед нашого народу причаївся також здоровий елемент. Це насамперед галичани з Галичини - їх творча потенція і велике пожвавлення напевно доведуть до провалу самостійності. Не спить також еміграція. Ідейні предки галичан - бандерівці, становлять чи не надійнішу запоруку що на Україні самостійність не пройде. Вони - могутня зброя наша проти метафізичних зазіхань бездушно ворожого нам самостійницького елемента. Бандерівці - це совість нашого народу в цю критичну мить!!! (Передбачується такий хід подій: галичани й бандерівці зроблять коло навколо України, й, не зустрівши опору, розіб'ються об самих себе - ура, ура, ура!)

Народу не одурити! Народ має своїх геніїв!

Поправка 22 - У разі každоразового приходу України до самостійності - усіма засобами вести запеклу боротьбу, яка напевно закінчиться нашою перемогою. Адже ввік цій самостійності не існувати. Краще пізно, ніж узагалі!!!

СПЕЦ NAZI

І НА ЦЬОМУ
ВЖЕ КІНЕЦЬ
[НА РАЗІ!]

ЦІНА: 2000 \$Л.